

İlk Aşkım 1 İsimsiz Mektup

— ahmetdogan · 17 Mayıs 2009

İsimsiz bir mektup aldım
Dün akşamüstü
Kapı altından bırakılmış içeriye
İsim yok üzerinde, ama...
Gözyaşı dökülmüş her yanına
Açar açmaz fark ettim
Kimden geldiğini.
Çünkü kokun sinmiş kâğıda
İlk aşkımdın sen benim,
Kokunu da unutamam ya!

İlmek ilmek dokumuşsun
Sitemini, satırlara
"Ben" diyorsun,
"Böyle olsun istemezdim,
Çocukluktu yaptığım, kabul!
Fark ettim hatamı çok geçmeden.
Ama! Ama sen hiç...
Fırsat vermedin bunu söylememe
Fırsat vermedin ki özür dilememe!"

Pişmanlık da seziliyor
Sözlerinden...
Ama söze ne hacet?
Pişmanlık dökülmüş
O masum gözlerinden.
"Bulamadım!" demişsin,
"Sendeki sevgiyi
Başka hiç kimseden!"
Hiç mutlu olamamışsın
Benimleyken olduğun kadar,
Benim ardımdan...

Beni de sormuşsun,
"Mutlu musun?" demişsin.

Eh işte,
Bundan iyisi can sağlığı!
Evliyim, çocuklarım var,
Biri kız, biri oğlan...
Çok seviyorum hepsini
Hayatım onlarla tatlandı, inan!
Daha ne olsun ki?
Ne isteyebilirim ki daha,
Rabbimden, bundan başka?
Zaten buydu benim emelim
Ulaşılmaz değildi ki hayallerim...

Demek sen de sarsılmışsın,
Savrulmuşsun sen de benim gibi!
Esen deli rüzgârlarla,
Bir o yana, bir bu yana...
Dilerim ki sen de bulursun
Aradığın sevgiyi
Dilerim bulursun
Sığınılacak bir liman...
Bilirim sevgisiz çekilmez hayat
Sevgisiz hayat pek yaman!